

आपला महाराष्ट्र

धुळे : सुनियोजित शहर इतिहास जमा

धुळे जिह्याचा इतिहास जेवढा जाज्वल्य आणि सकारात्मक आहे तेवढाच तो नकारात्मक आणि उबग आणणारा आहे.ज्या कारणांनी धुळे शहर आणि जिल्हा बदनाम झाला त्यांची उजळणी करण्याचे कारण नाही.तो इतिहास सर्वांच्या पचनी आणि अंगवळणी पडलेला आहे.बदनामीची जी कारणे आहेत त्याबद्दल कुणालाच पश्चात्ताप होत नाही.त्यामुळे दुरुस्तीची शक्यता नाही.परिणामी ती प्रक्रिया पुढे चालूच आहे.सकारात्मक तसेच अभिमान वाटावा अशी काही प्रेणा स्थळे आहेत काही घटनाही आहेत पण त्या सध्याच्या वातावरणात झाकोळून जाव्यात इतके वातावरण बिघडलेले आहे. देशातील पहिले सुनियोजित रचनेचे शहर म्हणून धुळे शहराचा उल्लेख होतो. तशी वर्णने उपलब्ध आहेत. सर मोक्षगुंडम विश्वेश्वरय्या यांनी धुळे शहराची रचना केलेली आहे. लांबच लांब गल्ली या एका एकमेकांना छेदणारे रस्ते, त्या पद्धतीची चौक, आणि शिंदेला उभे राहिल्यास शहर संपेपर्यंतच्या दिशेपर्यंत चा माणूस दिशेन अशी पारदर्शक रचना या शहराची होती. त्या रचनेला छेद देणारी चुकीची व्यवस्था प्रस्थापित करण्यास इथल्या लोकांनी भरपूर हातभार लावला. त्यात जबाबदार अनेक लोक आहेत. लोकप्रतिनिधी आहेत, प्रशासकीय अधिकारी आहेत, नागरिकांमधील जबाबदार घटक आहेत अशा सर्वांनी अतिशय सुंदर अशा या शहराचा चेहरा मोहरा बदलून टाकण्याचे काम केलेले आहे. त्यामुळे सध्याच्या काळात एक विद्रूप आणि बेशिस्त शहर म्हणून आपली नोंद झालेली आहे.

नव्या वस्त्या अडप झडप वाढल्या. शेती खरेदी करून ती बिनशेती करण्यात अनेकांनी पुढाकार घेतला. अधिकाऱ्यांना हाताशी धरून अशा पद्धतीने वसाहती निर्माण केल्या की एका बाजूने प्रवेश करून दुसऱ्या बाजूनेच निघावे लागेल. मध्ये कुठेच छेद नाही. रस्ता नाही अशा सर्वच वसाहतींची रचना आहे. अनेक वसाहतींही तयार होऊन ४०-४५ वर्षे झाली तरीही रस्ते नाहीत, एक विजेचे ता दवा बंद पडला म्हणजे किमान तीन महिने तो सुिब होत नाही. पाव्याचे कमीच नियोजन नसते. ठिकठिकाणी प्रत्येक वसाहतीत कचऱ्याचे ढीग पडलेले असतात. केव्हातरी ते उचलले जातात. तक्रार कोणाकडे करायची. हा प्रश्नच आहे. मुख्य शहरातील अवस्था देखील यापेक्षा वेगळी नाही. प्रत्येक परिसरात जुनी आणि नवी प्रस्थापित झालेली अतिक्रमणे आहेत. ती कितीही वेळा काढली आणि पर्यायी व्यवस्था निर्माण केली तरी पुन्हा त्याच ठिकाणी आम्ही राहणार आहोत असा अड्डाहास त्या त्या अतिक्रमण वसाहतीतील लोकांचा असतो. त्यांना प्रोत्साहन देणारे आणि त्यांचे पुढारपण करणारे अनेक आहेत. ही अतिक्रमणे प्रशासनाने हटवावीत अशी सर्वांची अपेक्षा असते. शहराचे स्वभावानंदर किंवा ज्यांना लोकप्रतिनिधी म्हणतात ते ही जबाबदारी घेत नाहीत. त्यांना निवडून घायचे असते. मते हवी असतात. म्हणून लोकानुनय हा त्यांचा स्थायीभाव असतो. काही वेळा शहर स्वच्छ करण्याचे निर्णय घेतले जातात. त्याची अंमलबजावणी प्रशासन करते. त्याचा मोठा गाजावाजा होत असतो. परंतु परिस्थिती पूर्ववत होत जाते कारण संरक्षण देणार त्याच्या पाठीमागे असतात. शिवाय सोयीचे असते तेवढे अतिक्रमण काढले जाते. ज्याचे उद्देग मूल्य आहे त्यांना हात लावण्याची हिंमत कोणाचीच नसते.

या सर्व परिस्थितीमुळे धुळे शहर हे बकाल शहराच्या यादीत जाऊन पोहोचले आहे. शहरातील अतिक्रमणांचा तपशील देण्याची आवश्यकता नाही. तो सर्वांना माहिती आहे. शहराचा मास्टर प्लॅन तयार आहे पण त्यानुसार अंमलबजावणी कधीच होत नाही. ती होणार नाही याची काळजी घेतली जाते. शिवाय ज्याच्या हाती ससा तो शिकारी अशी अवस्था किंवा मानसिकता असल्यामुळे शहराचा चेहरा मोहरा दुरुस्त होण्याची शक्यता आता तरी दिसत नाही. वाकाटक, चालुक्य, राष्ट्रकूट, यादव अशा राजवटी खानदेशात आणि धुळे जिह्यात नोंदल्या. नंतर मोगलांचे राज्य आले. त्यानंतर मराठा साम्राज्य

दाराने येथे जप्त वाळूसाठ्याचे धरकूल लाभार्थ्यांना मोफत वाटप; कुटुंबांना दिलासा

शिंदखेडा/दाराने, दि.११ ५ ब्रास याप्रमाणे मोफत वाळू देण्यात (प्रतिनिधी)- महसूल विभागामार्फत आली आहे. महसूल विभागाने २८ जुलै २०२६ वाळूसाठी धरकूल रोजी दाराने शिवावर लाभार्थ्यांना मोफत विकायेशीर साठवून वाटप करण्यात आला. शिंदखेडा तालुक्याचे तहसीलदार नितिनकुमार देवरे यांच्या आदेशानुसार दि.७/८/२०२६ रोजी हे वाटप पार पडले. या उपक्रमामुळे गावातील तब्बल धरकूल लाभार्थ्यांना मोठा दिलासा मिळाला असून प्रत्येकी

आले. नंतर ब्रिटिश आले. ब्रिटिशांनी पूर्व आणि पश्चिम खानदेश अशा दोन जिल्ह्यांची निर्मिती केली. पश्चिम खानदेश म्हणजे धुळे जिल्हा होय. त्याचे मुख्यालय म्हणून धुळे शहराची रचना पहिला ब्रिटिश कलेक्टर कॅप्टन ब्रिक्स याने केली. विश्वेश्वरय्या यांनी त्याची रचना करून दिली. मोगलाई जुने धुळे आणि देवपूर ही तीन वेगवेगळी पांझरा काठवी महसुली गावे जोडून शहराची स्थापना करण्यात आली. अनेकांनी जयपूर शहर बघितले असेल. जुन्या पिढ्यांनी स्वातंत्र्यपूर्व काळात लाहोर बघितले असेल पण फाळणी झाल्यानंतर लाहोर पाकिस्तानात गेल्यामुळे हे शहर बघण्याचे काही कारण नाही. म्हणून जयपूर शहराचा आदर्श आपल्या समोर आहे. या शहराची जी रचना आहे त्याच पद्धतीची रचना धुळे शहराची आहे. असे असले तरी धुळे शहर सुनियोजित रचनेचे शहर म्हणून देशातील पहिले आहे असा उल्लेख इतिहासात आढळतो. म्हणजे लाहोर आणि जयपुर ची निर्मिती त्या नंतरची आहे. एवढे सगळे वैभव असताना आपण त्याचा पार भुगा करून टाकलेला आहे. पण त्याबद्दल आपल्याला काहीही खंत वाटत नाही.

१८१८ ते २०२६ पर्यंत शहराच्या मध्य भागातून वाहत गेलेल्या पांजरा नदीचे दोन्ही बाजूंनी सुशोभीकरण करावे असे माजी आमदार अनिल गोंठे यांचा अपवाद वगळता कुणालाही वाटले नाही. डॉक्टर रा.भ. चौधरी नगरपालिकेचे अध्यक्ष असताना त्यांनी गणपती पुलाजवळ बंधारा बांधणेत, दोन्ही काठ सुशोभित करणे, आणि बोटिंग सेवा सुरू करणे. दोन्ही बाजूंनी बागांची निर्मिती करणे अशी मोठी योजना आखली होती. ती आकाराला येऊ शकली नाही कारण त्यांच्याविरुद्ध अविवश्यासाचा टावर आणून त्यांना पाय उतार करण्यात आले होते. त्या काळात अनेक दृष्टिकोन असलेले नगराध्यक्ष शहराला लाभले होते. डॉक्टर चौधरी यांच्या काळातील सिमेंट रस्ते आणि भूमिगत गटारी यांच्या काळाच्या कामगिरीची साक्ष देतात. सिमेंट रस्ते आजही होतात. पण एका वर्षाच्या आत त्याचे मातेरे होते आणि नंतर पुन्हा नव्या रस्त्याचे बजेट तयार केले जाते. पुन्हा पुन्हा बजेट, पुन्हा पुन्हा रस्त्यांची निर्मिती कशासाठी होते ते वेगळे सांगण्याची आवश्यकता नाही. आता पुतळ्यांची शहरात फार गर्दी आहे पण ज्या महापुरुषांचे हे पुतळे आहेत त्यांची जीवन शैली,पराक्रम आणि विचार वैभवाशी कुणालाच काही घेणे देणे नाही.त्यांच्या विचारांशी एखाद्या टक्क्याची बांधिलकी आहे असे एखादे उदाहरण शोधूनही इथे सापडणार नाही.तरीपण महापुरुषांच्या पुतळ्यांचा सोस जाता जात नाही.वाहतुकीचा कुठेच ठिकाणा नाही.रस्त्याने धड पायी चालण्यात देखील मोठा धोका आहे.केव्हा कुठे कसा अपघात होईल सांगता यावयाचे नाही.बेशिस्त वाहतूक हे धुळेकरांना लाभलेले भाग्य्येय म्हणावे लागेल. शहरातील आडव्या उभ्या गल्लीया शेवटचा श्वास घेत आहेत.जुन्या आग्रा रोडचा कचरा झाला. वाहनांची प्रचंड गर्दी झाल्याने एकाही दुकानाला पार्किंग नाही.महानगर पालिकेच्या मालकीचे किंवा खाजगी क्षेत्रातील वाहन पार्किंग नाही.ते तयार करावे आणि मध्यवर्ती ठिकाणी मोठे पार्किंग असावे असे कुणालाही वाटले नाही याचे आश्चर्य वाटते.पैसे टाकून इमारत उभी करून पार्किंग मधून पैसे कमविणे काहींना मान्य नसावे कारण इझी मनीची सवय झाली आहे.दूरदृष्टीचा अभाव असल्याने आग्रारोडचे भंगारीकरण झाले.दुकानात शिरायला जागा नाही अशी अवस्था निर्माण झाली आहे.एक माणूस एक वाहन यामुळे अशी स्थिती निर्माण झाली आहे.या अवस्थेतून शहराला बाहेर काढण्यासाठी सामायिक नेतृत्व हवे ते नाही. त्याचा अभाव आहे.विभाजनवादाची भूमिका असे नेतृत्व देऊ शकत नाही.या सर्व परिस्थितीवर निव्वरण असलेली किंवा निरीक्षकांची भूमिका बजावत मार्ग दाखविणारी माध्यमे स्वस्थ बसून रवंथ करीत आहेत.यातून शहराचे तीन तेरा वाजले आहेत.हे पूर्ववत होण्याची शक्यता आता दिसत नाही.परिणामी सुनियोजित रचनेचे धुळे शहर इतिहास जमा झाले आहे.

यांच्या ताब्यात देण्यात आला होता. गावातील गरीब व गरजू धरकूल लाभार्थ्यांची वाळूची अडचण लक्षात घेऊन तहसीलदार नितिनकुमार देवरे यांनी या जप्त साठ्याचा वापर धरकूल बांधकामासाठी करण्याचा निर्णय घेतला. त्यानुसार शासकीय नियमानुसार प्रक्रियेचा पाटपुरावा करून १४ लाभार्थ्यांना मोफत वाळूचा ताबा देण्यात आला. वाळू वाटपप्रसंगी चिमठाणे मंडळाच्या मंडळ अधिकारी मीना पवार, दाराने येथील ग्राम महसूल अधिकारी गौरी पाटील, सरपंच भूर्या वेडू भिल, पोलीस पाटील जितेंद्र पवार, महसूल सेवक नानाभाऊ भिल तसेच रोजगार सेवक तुषार पवार आणि लाभार्थी उपस्थित होते.

त ळा े दा , दि.११(प्रतिनिधी)- जागतिक आदिवासी दिनाच्या औचित्य साधून महात्मा फुले एम.एस. डब्ल्यू. व बी.एस.डब्ल्यू. महाविद्यालयाच्या वतीने जागतिक आदिवासी दिन उत्साहात साजरा करण्यात आला. यावेळी आदिवासी समाजाच्या सामाजिक, शैक्षणिक व सांस्कृतिक विकासाबाबत मार्गदर्शन केले.

कार्यक्रमाच्या सुरुवातीस प्रमुख पाहुण्यांचे स्वागत व परिचय करण्यात आला. त्यानंतर भगवान बिरसा मुंडा व ख्वाजा नाईक यांच्या प्रतिमेस पुष्पहार अर्पण करण्यात आले. कार्यक्रमाचे प्रमुख अतिथी म्हणून सुमित्रा वसावे तसेच अध्यक्षस्थानी प्राचार्य डॉ. निलेश गायकवाड उपस्थित होते. यावेळी अ.शी. मंडळाचे कार्यकारी सदस्य मा. अरविंद माळी उपस्थित होते.

कार्यक्रमाचे मार्गदर्शक मा. सुमित्रा वसावे यांनी जागतिक आदिवासी दिनाचे औचित्य साधून विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले.आदिवासी समाज हा भारतीय संस्कृतीचा अविभाज्य घटक असून त्यांनी समृद्ध परंपरा, भाषा, कला व संस्कृतीचे जतन करणे ही समाजाची सामूहिक जबाबदारी आहे. आदिवासी युवकांना शिक्षण, रोजगार, कोशल्यविकास व विविध शासकीय योजनांचा लाभ मिळण्यासाठी सातत्याने प्रयत्नक होणे आवश्यक आहे. आदिवासी संस्कृतीची जतन तसेच आदिवासी संस्कृतीचे संक्रमण समाज हितासाठी आवश्यक आहे तसेच प्रत्येक आदिवासीने समाज हितासाठी पुढे आले पाहिजे असे आवाहन

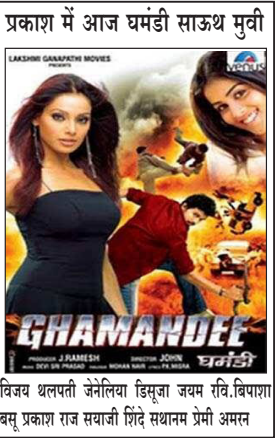
श्रीकृष्ण माध्य.विद्या.त

सीडबॉल उपक्रम संपन्न

शहादा, दि.११(प्रतिनिधी)- तालुक्यातील फेस येथील श्रीकृष्ण माध्यमिक विद्यालयात इको क्लब व हरित सेनेअंतर्गत सीडबॉल उपक्रम उत्साहात राबविण्यात आला.

या उपक्रमांतर्गत इको क्लबचे शिक्षक खोन्ड्र कुंभार यांच्या मार्गदर्शनाखाली विद्यार्थ्यांनी विविध प्रजातींच्या बिया गोळा करून त्यापासून सीडबॉल तयार केले. तयार केल्यात आलेले सीडबॉल शालेय परिसर तसेच गावातील मुख्य रस्त्यांच्या परिसरात वितरित करण्यात आले. त्याचबरोबर विविध ठिकाणी वृक्षारोपणही करण्यात आले. पर्यावरण संवर्धन, वृक्षसंवर्धन आणि जैवविविधतेचे महत्त्व विद्यार्थ्यांना प्रस्थापित करणे, तसेच परिसरात अधिकाधिक वृक्षांची निर्मिती व्हावी, हा या उपक्रमाचा मुख्य उद्देश होता.

यावेळी मुख्याध्यापक किरण पाटील यांच्या मार्गदर्शनाखाली राबविण्यात आलेल्या या उपक्रमात विद्यालयातील सर्व शिक्षक व शिक्षकेतर कर्मचारी तसेच विद्यार्थ्यांनी उत्स्फूर्त सहभाग नोंदविला. उपक्रमामुळे विद्यार्थ्यांमध्ये पर्यावरणाबद्दल जागरूकता निर्माण होऊन निसर्ग संवर्धनाची भावना अधिक दृढ झाली.

त्यांनी केले.

कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक प्रा. नितिन तायडे यांनी केले. दरवर्षी ९ ऑगस्ट हा दिवस जगभरात जागतिक आदिवासी दिन म्हणून साजरा केला जातो हा दिवस आदिवासी बांधवांच्या सांस्कृतिकचा गौरव करण्यासाठी त्यांच्या हक्काची जोपासना करण्यासाठी आणि निसर्गाशी असलेल्या त्यांच्या जीवन संबधाची आठवण देवण्यासाठी महत्त्वपूर्ण आहे, असे प्रतिपादन केले.सदर कार्यक्रम प्रसंगी एम एस डब्ल्यू च्या विद्यार्थ्यांनी आदिवासी हक्क जाणीव जागृती संदर्भात पथनाट्य सादर केले तसेच विविध पोस्टर प्रदर्शनात मार्फत आदिवासी संस्कृतीला उजाळा देण्यात आला.

कार्यक्रमाचे अध्यक्ष प्रा. डॉ. निलेश गायकवाड यांनी अध्यक्षीय भाषणात आदिवासी

जाहीर नोटीस
शिरपूर येथील मे.सिव्हील जज्ज सो., ज्युनी.डिव्ही., यांचे कोर्टात

दिवाणी कि.अर्ज नं.६६८/२०२६, नि.६, नि.नं. चौ.ता.१४/८/२०२६

१) राजेंद्र पंडरीनाथ तिरपले, २) सुकलाल पंडरीनाथ तिरपले, ३) मंगलबाई पंडरीनाथ, सर्व रा.अर्थे खु., शिरपूर, जि.धुळे.अर्जदार

विरुद्ध

कोणीही नाही

कस्तुरबाई पंडरीनाथ तिरपले, मयताचा पत्ता- अर्थे खु., ता.शिरपूर, जि.धुळे, मूल्हू दि.०७/०४/२०२६.मयत

ज्याअर्थी अर्जदार नं.१ ते ३ यांची आई नामे कस्तुराबाई पंडरीनाथ तिरपल ह्या दि.०७/०४/२०२६ रोजी तिष्ठदीविनाय हॉस्पिटल, शिरपूर, जि.धुळे येथे उपचार घेत असताना मयत झालेल्या आहेत. मयतास अर्जदार नं.१ ते ३ हेच कायदेशीर वारस आहेत. म्हणून अर्जदार यांनी बॉम्बे रेग्युलेशन अधिनियमाच्या कलम २ प्रमाणे वारसाचे प्रमाणपत्र मिळणेबाबत अर्ज मे.न्यायालयात त्यांनी दाखल केलेला आहे.

त्याअर्थी या नोटीसीने तमाम जनतेला कळविण्यात येते की, तमाम जनतेपैकी वरील मयताचे या अर्जदारांव्यतिरिक्त जे कोणी कायदेशीर वारस असतील त्यांनी मे.न्यायालयात ही नोटीस प्रसिद्ध झाल्यापासून ३० दिवसाच्या आत अगर दि.१४/०८/२०२६ रोजी ठिक सकाळी १०.३० वाजता स्वतःअगर प्राधिकृत प्रतिनीधीमार्फत हजर राहून लेखी हरकती सादर करण्यात अन्यथा सदरील अर्जदाराच्या तोंडी लेखी पुरावा घेवून त्या आधारे अर्जदारा व्यतिरिक्त दुसरे कोणीच वारस नाही, असे गृहीत धरण्यात येवून मयताचे वारस म्हणून वारसाचे प्रमाणपत्र अर्जदार यांनी केलेल्या मागणीप्रमाणे देण्यात येईल. त्यानंतर आलेल्या हरकतीचा विचार केला जाणार नाही. मे.दिवाणी न्यायाधीश साो., क.स्तर, शिरपूर, जि.धुळे यांचे आदेशावरून प्रसिध्दीस दिली असे.

आदेशावरून

कनिष्ठ लिपीक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

सहा. अधिक्षक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

जाहीर नोटीस
शिरपूर येथील मे.सिव्हील जज्ज सो., ज्युनी.डिव्ही., यांचे कोर्टात

दिवाणी कि.अर्ज नं.६९६/२०२६, नि.६, नि.नं. चौ.ता.२८/८/२०२६

१) प्रमिला तुकाराम पाटील, रा. प्लॉट नं.१८, निळकंठेश्वर मंदिरासमोर, आमोदे, ता.शिरपूर, जि.धुळे. २) सोमली नारायण पाटील, ३) अम नारायण पाटील, ४) आर्दन नारायण पाटील, नं.२० ४ रा. प्लॉट नं.१८, निळकंठेश्वर मंदिरासमोर, आमोदे, ता.शिरपूर, जि.धुळे. ह.मु. प्लॉट नं.२०३, श्री मध्ची महाजल अगार्टमेंट, कळीसा शेरी, कठरीया, नानी दमण ऑन दिव,अर्जदार

विरुद्ध

कोणीही नाही

नारायण तुकाराम पाटील, मयताचा पत्ता- प्लॉट नं.१८, निळकंठेश्वर मंदिरासमोर, आमोदे, ता.शिरपूर, जि.धुळे, मूल्हू दि.०५/०४/२०२१.मयत

ज्याअर्थी अर्जदार नं.१ यांचा मुलगा, अर्जदार नं.२ यांचे पती, अर्जदार नं.३ व ४ यांचे वडील नामे नारायण तुकाराम पाटील हे दि.०५/०४/२०२१ रोजी बापू मल्ली स्टेडीसिलिटी हॉस्पिटल, वाणी, जि. बरसाड येथे उपचार घेत असताना मयत झालेले आहेत. मयतास अर्जदार नं.१ ते ४ हेच कायदेशीर वारस आहेत. म्हणून अर्जदार यांनी बॉम्बे रेग्युलेशन अधिनियमाच्या कलम २ प्रमाणे वारसाचे प्रमाणपत्र मिळणेबाबत अर्ज मे.न्यायालयात त्यांनी दाखल केलेला आहे.

त्याअर्थी या नोटीसीने तमाम जनतेला कळविण्यात येते की, तमाम जनतेपैकी वरील मयताचे या अर्जदारांव्यतिरिक्त जे कोणी कायदेशीर वारस असतील त्यांनी मे.न्यायालयात ही नोटीस प्रसिद्ध झाल्यापासून ३० दिवसाच्या आत अगर दि.२८/८/२०२६ रोजी ठिक सकाळी १०.३० वाजता स्वतःअगर प्राधिकृत प्रतिनीधीमार्फत हजर राहून लेखी हरकती सादर कराय्यात अन्यथा सदरील अर्जदाराच्या तोंडी लेखी पुरावा घेवून त्या आधारे अर्जदारा व्यतिरिक्त दुसरे कोणीच वारस नाही, असे गृहीत धरण्यात येवून मयताचे वारस म्हणून वारसाचे प्रमाणपत्र अर्जदार यांनी केलेल्या मागणीप्रमाणे देण्यात येईल. त्यानंतर आलेल्या हरकतीचा विचार केला जाणार नाही. मे.दिवाणी न्यायाधीश साो., क.स्तर, शिरपूर, जि.धुळे यांचे आदेशावरून प्रसिध्दीस दिली असे.

आदेशावरून

कनिष्ठ लिपीक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

सहा. अधिक्षक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

जाहीर नोटीस
शिरपूर येथील दिवाणी न्यायाधिश सो., कनिष्ठ स्तर, यांचे न्यायालयात

दि.कि.अर्ज नं.६६६/२०२६, नि.६, नि.नं. चौ.ता.२८/८/२०२६

सोमा जगन्नाथ भामरे वगैरे

विरुद्ध

कोणीही नाही

X

पार्वताबाई सोमा भामरे, मयताचा पत्ता रा.धाळनेर, ता.शिरपूर, जि.धुळे. मूल्हू दिनांक- १५/०५/२०२५.मयत

ज्याअर्थी अर्जदार यांनी मे.शिरपूर न्यायालयात पार्वताबाई सोमा भामरे ह्या दिनांक १५/०५/२०२५ रोजी थालनेर, ता.शिरपूर, जि.धुळे येथे मयत झाले. त्यामुळे अर्जदार यांना वारस प्रमाणपत्राची आवश्यकता असल्यामुळे अर्जदार यांनी बॉम्बे रेग्युलेशन अंक्ट १८२७ चे कलम २ अन्वये वारस प्रमाणपत्र मिळणेबाबत अर्ज दाखल केलेला आहे.

त्याअर्थी सदर अर्जास कोणाचीही काहीएक हरकत असल्यास अथवा काही खुलासा मांडावयाचा असल्यास त्यांनी दिनांक १४/८/२०२६ रोजी ठीक सकाळी १०:३० वाजता स्वतःअगर प्राधिकृत प्रतिनिधी मार्फत हजर राहून लेखी हरकती सादर कराय्यात. त्यानंतर आलेल्या हरकतीचा विचार केला जाणार नाही, व कुणाचीही काहीएक हरकत नसल्याचे गृहीत धरून सदर अर्जाबाबत पुढील कारवाई करण्यात येईल.

दिनांक ३०/७/२०२६ रोजी माझ्या सहीने व न्यायालयाच्या शिक्क्यानिशी प्रसिद्धीस दिली असे.

आदेशावरून

सही/-

कनिष्ठ लिपीक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

सहा. अधिक्षक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

जाहीर नोटीस
शिरपूर येथील मे.सिव्हील जज्ज सो., ज्युनी.डिव्ही. यांचे कोर्टात

दिवाणी कि.अर्ज नं.६८१/२०२६, नि.७, नि.नं. चौ.ता.२७/८/२०२६

१) लिलाबाई हिरामण कोळी, २) नंगलाल हिरामण कोळी, ३) चंद्रकांत हिरामण कोळी (मयत), ३-अ) अनिताबाई चंद्रकांत कोळी, ३- ब) प्रशांत चंद्रकांत कोळी, ३-क) प्रमोद चंद्रकांत कोळी, अ.नं.३-अ ही स्वतःसाठी व अ.नं.३-क ची अ.पा.क आई म्हणून.

सर्व रा.खामखेडा प्र.आंबे ता.शिरपूर, जि.धुळे.अर्जदार

विरुद्ध

कोणीही नाही

ज्याअर्थी अर्जदार लिलाबाई हिरामण कोळी वगैरे यांनी मे.न्यायालयात नामे हिरामण रामसिंग कोळी हे दि.०५/११/२०१९ रोजी मौजे खामखेडा प्र.आंबे ता.शिरपूर जि.धुळे येथे मयत झालेले आहेत. अर्जदार हेच त्यांचे कायदेशीर एकमेव वारस असल्याबाबत अर्जदार याने बॉम्बे रेग्युलेशन अंक्ट १८२७ चे कलम २ अन्वये कायदेशीर वारस प्रमाण पत्र मिळणे करीता अर्ज दाखल केला आहे.

त्या अर्थी तमाम लोकांना कळविण्यात येते की, नामे हिरामण रामसिंग कोळी यांचे वारसांबाबत वर नमुद अर्जास कोणाची काही हरकत/ तक्रार असल्यास दि.२४/८/२०२६ रोजी ठिक १०:३० वाजता मे.न्यायालयात हजर होवून लेखी तक्रार सादर करावे तसे न केल्यास अर्जदार यांचा अर्ज मंजुर करून अर्जदार यांना वारस दाखला देण्यात येईल याची नोंद घ्यावी.

आदेशावरून

कनिष्ठ लिपीक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

सहाय्यक अधिक्षक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

जाहीर नोटीस
शिरपूर येथील मे.सिव्हील जज्ज सो., ज्युनी.डिव्ही. यांचे कोर्टात

दिवाणी कि.अर्ज नं.६६९/२०२६, नि.६, नि.नं. चौ.ता.२७/८/२०२६

१) राजीबाई जगन्नाथ बारी, २) छायाबाई दिलीप बारी, ३) गिरीश दिलीप बारी, नं.१ ते ३ रा. तारण तारण जैन मंदिराजवळ, पुरा गल्ली, खालचे गाव, शिरपूर, जि.धुळे. ४) जयश्री संदीप सोप्रे, रा.५५, वडलामनर, पटनी वेलस, मालगाव रुड, धुळे, जि. धुळे. ५) मोनिका प्रशांत बारी, रा.पारधीपुल, जैन मंदिराजवळ, शिरपूर, जि.धुळे.अर्जदार

विरुद्ध

कोणीही नाही.

दिलीप जगन्नाथ बारी, मयताचा पत्ता- तारण तारण जैन मंदिराजवळ, पुरा गल्ली, खालचे गाव, शिरपूर, जि.धुळे. मूल्हू दि.०४/०१/२०१३.मयत

ज्याअर्थी अर्जदार नं.१ यांचा मुलगा, अर्जदार नं.२ यांचे पती व अर्जदार नं.३ ते ५ यांचे वडील नामे दिलीप जगन्नाथ बारी हे दि.०४/०१/२०१३ रोजी मौजे शिरपूर, जि.धुळे येथे मयत झालेले आहेत. मयतास अर्जदार नं.१ ते ५ हेच कायदेशीर वारस आहेत. म्हणून अर्जदार यांनी बॉम्बे रेग्युलेशन अधिनियमाच्या कलम २ प्रमाणे वारसाचे प्रमाणपत्र मिळणेबाबत अर्ज मे.न्यायालयात त्यांनी दाखल केलेला आहे.

त्याअर्थी या नोटीसीने तमाम जनतेला कळविण्यात येते की, तमाम जनतेपैकी वरील मयताचे या अर्जदारांव्यतिरिक्त जे कोणी कायदेशीर वारस असतील त्यांनी मे.न्यायालयात ही नोटीस प्रसिद्ध झाल्यापासून ३० दिवसाच्या आत अगर दि.२७/०८/२०२६ रोजी ठिक सकाळी १०:३० वाजता स्वतःअगर प्राधिकृत प्रतिनीधीमार्फत हजर राहून लेखी हरकती सादर कराय्यात अन्यथा सदरील अर्जदाराच्या तोंडी लेखी पुरावा घेवून त्या आधारे अर्जदारा व्यतिरिक्त दुसरे कोणीच वारस नाही, असे गृहीत धरण्यात येवून मयताचे वारस म्हणून वारसाचे प्रमाणपत्र अर्जदार यांनी केलेल्या मागणीप्रमाणे देण्यात येईल. त्यानंतर आलेल्या हरकतीचा विचार केला जाणार नाही. मे.दिवाणी न्यायाधीश साो., क.स्तर, शिरपूर, जि.धुळे यांचे आदेशावरून प्रसिध्दीस दिली असे.

आदेशावरून

सही/-

कनिष्ठ लिपीक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

सहाय्यक अधिक्षक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

जाहीर नोटीस
शिरपूर येथील मे.दिवाणी जज्ज सो., ज्युडी यांचे कोर्टात

दिवाणी कि.अर्ज नं.६९०/२०२६, नि.६, नि.नं. चौ.ता.२८/८/२०२६

अंकुश धनराज शिरसाठ (कोळी) वगैरे

विरुद्ध

कोणीही नाही

....जाबदेगार

ज्या अर्थी अर्जदार न.१ व २ हे मयत न.१) के.धनराज हरचंद कोळी यांचे कायदेशीर वारस असून मयत न.१) के.धनराज हरचंद कोळी यांचा ०१/०३/२०२३ रोजी झाला आहे. तसेच त्यांची पत्नी मयत न.२) के छाया उर्फ सुमिता धनराज कोळी हिचा मूल्हू ता.८/११/२०२० रोजी झाला आहे. तसेच मयत न.१ याची आई म्हणजेमयत न.३) के.धुपदाबाई हरचंद कोळीवामूल्हू तारीख ०८/११/२०२१ रोजी झाला आहे. अर्जदार आणि मयत हे मुळचे उंचडवाल ता.शिरपूर जिल्ह्या कुळे येथे राहण होते म्हणून मयत न.१) के.धनराज हरचंद कोळी यांचे अर्जदार न.१ व २ हे कायदेशीर वारस असून अर्जदार यांना वारस दाखल्याची आवश्यकता असलेने अर्जदार यांचे बॉम्बे रेग्युलेशन अन्वया १८२७ चे कलम २ प्रमाणे वारस दाखला मिळणेसाठी /वारसाचे प्रमाणपत्र मिळणे बाबतअर्ज केला आहे.

त्या अर्थी या नोटीसीने तमाम जनतेस कळविणेत येते की, तमाम जनतेपैकी वरील मयताचे या अर्जदार यांचे व्यतिरिक्त जे कोणी वारस असतील त्यांनी या मे.न्यायालयात हि नोटीस प्रसिद्ध झाले पासून ३० दिवसांचे आत अगर दिनांक २२/८/२०२६ रोजी ठीक सकाळी १०.३० वा स्वत अगर प्राधिकृत प्रतिनिधी मार्फतहजर राहून लेखी स्वरुपात हरकती सादर करावे अन्यथा सदरील अर्जदार यांचा तोंडी पुरावा घेवून त्या आधारे अर्जदार यांचे व्यतिरिक्त दुसरे कोणीच मयताचे वारस नाहीत. असे गृहीत धरण्यात येवून, अर्जदार यांना मागणी प्रमाणे वारस प्रमाण पत्र देण्यात येईल त्यानंतर आलेल्या हरकतीचा विचार केला जाणार नाही. मे.न्यायाधीश सो कनिष्ठ स्तर शिरपूर जिल्हा धुळे यांचे आदेशावरून सदरची नोटीस प्रसिद्धीस दिली असे.

आदेशावरून

कनिष्ठ लिपीक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

सहाय्यक अधिक्षक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

जाहीर नोटीस
शिरपूर येथील दिवाणी न्यायाधिश सो., कनिष्ठ स्तर, यांचे न्यायालयात

दिवाणी कि.अर्ज नं.७२६/२०२६, नि.६, नि.नं. चौ.ता.२८/८/२०२६

१) भिमा रामदास भिल, रा.सुळे ता.शिरपूर, जि.धुळे, २) मोनी नांना भिल, रा.पंडीतवाडा पो.वरझडी ता.शिरपूर, जि.धुळे.अर्जदार

विरुद्ध

कोणीही नाही

....जाबदेगार

ज्याअर्थी अर्जदार भिवा रामदास भिल वगैरे यांनी मे.न्यायालयात नामे रामदास महार भिल हे दि.१५/०१/२०२३ रोजी मौजे सुळे ता.शिरपूर जि.धुळे येथे मयत झालेले आहेत. अर्जदार हेच त्यांचे कायदेशीर एकमेव वारस असल्याबाबत अर्जदार याने बॉम्बे रेग्युलेशन अंक्ट १८२७ चे कलम २ अन्वये कायदेशीर वारस प्रमाण पत्र मिळणे करीता अर्ज दाखल केला आहे.

त्या अर्थी तमाम लोकांना कळविण्यात येते की, नामे रामदास महार भिल यांचे वारसांबाबत वर नमुद अर्जास कोणाची काही हरकत /तक्रार असल्यास दि.४/१/२०२६ रोजी ठिक १०:३० वाजता मे.न्यायालयात हजर होवून लेखी तक्रार सादर करावे तसे न केल्यास अर्जदार यांचा अर्ज मंजुर करून अर्जदार यांना वारस दाखला देण्यात येईल याची नोंद घ्यावी.

आदेशावरून

सही/-

कनिष्ठ लिपीक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

सहा. अधिक्षक

दिवाणी न्यायालय, शिरपूर

जाहीर नोटीस
शिरपूर ये

ધુळे દિ. ૦૬/૦૮/૨૦૨૬
ૐડ.સંજીવ આર.વાણી
 રમણદા, પ્લોટ નં. ૫૨, વૈભવ નગર, ધુલે ૪૨૪૦૦૧

